

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.  
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.  
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.  
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



Den 8 dennes kl. 10 f. m. kommer uti Östindiska Compagniets hamn i Masthugget igenom aucion at försäljas et parti större och mindre järn=canoner, nickhakar, med kulor, och flere Artillerie=perfedlar, jämväl ankare, draggar, skeps=båt, koppar=pumpar, m. m. hward förteknig erhålles hos Herr Capit. Chapman.

Den 16 dennes försäljas genom offentlig aucion på Gåstgifswaregården Kalleberg, uti Ahle=Härad, åtskilliga byggnings=ämnen, så som insyrad kalk, efter låst=eller tunnetal, fyra slagne större och mindre bjelkar, bräder och annat tillhugget wirke, som tjenar bland annat till fülle=bodar.

Samme dag kl. 2 e. m. bortförsäljes i Gymnasii nedra auditorio, framledne Vice=Pastor Möllers artiga boksamling; hward på trykta Cataloguer utlemnas på Gymnasii Bibliotheket.

Uplåtas til salu 12 stycken rom=fastager af ek, som hålla 2 oghuswun och dårdswer, brukeliga til tran=eller wattu=sat på skepp, och äro på Herr Swen Schales salteri uti Masthugget til seendes, hwarest om priset jämväl betingas.

Extra god rådg, nyligen från Dansig inkommen, såljes hos Handelsmannen, Herr Swen Fred. Swensson.

På Rådstugo=gården står en rödmålad chaise til salu: priset nämner Herr Sander.

Efterlyses en mans=handske til höggra handden, gjord af Renshud, och stickad med hvit silkes=söm. Tyndet hedras i Högwaken.

\*\* \*\*

## Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 12 Maji, 1764.

Svar på fö egående bref.

*Adspice, num nostrum magis sit penetrabile telum. Virg.*

Min Herre,

Det kostar på, sade en god vän här om dagen, at bestå tryck och papper åt en antlas gare; och ställa sig därtillmed under det almindnas fördom. Men billigheten fordrar et sådant offer, sedan man ädröget sig en Författares misnöge. Nyttan af dylike witterlekar är dock ögonstentlig: ty smaken uphöges hos en Nation i samma mån, som granskningen stiger. I medertid är något, som qwärfwer min critiska lust; och hward annat, än en rest af fåfånga? Hwvet icke, at ondskan dömer helve en kåhd, än skånd, håklare? Det får likwål blifwa därwid; jag har hållet ut elden; ordningen kommer

mer nu min Herre til. Belågenheten gör, at jag omögeligen träffar personen; och det gläder mig: om jag måttar allvarsamt efter Poeten, lärer ingen förtryckat.

Sant, at jag wägar en ändring i min Herres stropher: icke af kitslighet, utan för nöd skull; at en Dalin, som blifwet så mycket berömd, ej måtte til slut ödmärkas i mit Vecko-blad. Men det påstås, at jag ändrat allegorien om Phönix, och blandat den ihop med personen, som pålystades, fölgagteligen betaget finheten af berömet. Detta är första stycket, hwarde wer jag har at förklara mig.

Får jag säga, hvad jag tänker? Phönix under alle sine sjådrar, och hela sit tåckelse, döjer nu mera ingen ting, om icke en Chimere. Saledes är grunden och botnen, hwar på Poetsien står, opålitelig; och så wida har både jag och min Herre selat, ja tusende med oss. Men det är skilfång at göra på hela allegorier, och en tanke. Dro mig, det skrivas strängare wal på tyg och ämne til dessa förlotter. En Basilisk och en Phönix äro förblomerade talesätt; och saken är begripelig. Men allegorien lunkar: ty meningen kan ej undångömas et ögnablick; huru wil då någon finhet äga rum? Min Herre säger: personen skal ej nämnas; och däruti består läckerheten. Wäl; men blomstret bör då wist icke wara så almant, at det träffas i hwar trädgård: annars är omögeligt, at igentänna ägaren: en omständighet, utom hwilken ändemålet aldrig

win

winnes. Af ordet Phönix är begripeligt, at en stor och rar person menes; men ingalunda, at just en stor Poet; och minst, at en Dalin utmärkes. Af sammanhanget i min Herres stropher slutes ej heller mer; men wäl af rubriken, hwilken ämwenfärd, som ändringen, förtager en inbillad finhet, och utreder hufwudsaken. Korteligen, Phönix är både för mycket tydlig och otydlig.

Skal jag lägga til, at lofordet är redan uttaget i Nya Sötheborgska Vecko-bladet N:o 22, år 1763? Jag incker icke stort om Epigrammet, för mit redan anförda skäl: icke skulde jag återtaget den blomman, mindre idisslat hånne, förlåt uttrycket: minst hade jag trodt, at en så gammal saga waret tjenlig, at wida och bredt utföras. Phönix är, i mit tycke, nästan af samma betydelse, som grantåten i Boileauy andra Fadlegwåde, v. 37 = 42. Då nu detta ord uprepas i min Herres förra strophe, utan prål, utan smak, hela 3 refer; trodde jag mig göra läkra werlden en tjenst, om jag tog den öfwerlagade Phönix ur sista raden, och sötte rent ut Dalin. Det allegoriska namnet står ändå wist en, om icke 2 gånger, för ofta. Men hetswa högmålet är, at jag ändrat allegorien i sit lopp, och blandat den ihop med personen. Likasom icke en Virgilius gjort et med mig i sit första Herdegwåde; där Rom står ån tydeligen utsatt, ån gömt under namnet, Amavylis! Ja, likasom icke Poeterne Baris och

E 2

och Cinna både nämnas och höljjas i desse verser;

Nam neque adhuc Vario videor, nec dicere Cinna  
Digna, sed argutos interstrepere anser  
olores.

Se Scaltger uti des Poetica, s. 354.

Om Maro fefat, så har min Herre fog at klaga; men annars intet. I sjerde Herdeqvædet hos samme Poet, underhålles det förblomerade talesättet til slut; men ho förstår, hwarom det handlar? Somlige förtydat på den unge Marcellus, ämnad til Augusti Thronföljare; somlige på en Borgmästare-son; andre på Messias. Är något wunnsat med en sådan skrifart? Ingen hade mer giffat til min Herres Phönix, om icke det wakra Aminnelse-talet, som gafs i samne dagar ut, jämte min ändring, och dylika omständigheter, gifwet ljus i saken. Nu ser man omsider, hwad min Herres offerqwistat, hwad templet, och den ewigda askan betyder; men ho kunde gissa dåråt, utan tilhjelp af en Odipus?

Om nu berömet förlorat et qvintin af sin finhet, som wågde litet nog förut; så har det ej heker dunstat bort i obegripeligheter. Förlåt mig, min Herre; Konsten at dela ut det fina råhwetket, utan at det förlorar sig, har icke fallit på wår lott; och min Herres metaphoriska  
blad

blad woro trasigare, än han trodde. Doch ingen är för gammal at lära: kan jag intet mer; så kan jag, utan skryt, gifwa min Herre anwining uppå källor, hwarutur et lärare beröm öjes. Bouhours i Pensées Ingenieuses s. 119, 194, 368 och följande, samt i la Maniere de bien penser, s. 185, 213, 271, har det läkraste beröm på nedertag, hwaraf en torstig kan dricka til öswerflöd. Näst honom föreslar jag Abbe Genest de la Poésie Pastorale, i sönnerhet Artikelen du caractere de l'Idylle, s. 322 wid lag. Huru läckert är icke ordet Juvenis, lämpat på Augustus, både af Virgilius och Flaccus? Den sednare slog likwät ut hela råttelse-karet i 3 och 4 sången, 3 Roken. Hwarföre finner jag hwarken gröfve eller finare salt i min Herres föråd? Huru benägen är doch människjan, at tänka stort om sig self? Day det som wårre är, huru söker man icke, at dölja sina fel ej mindre för egen, än andras, upmärksamhet?

Känner nu min Herre igen sig? Och behöfde jag at skrifwa til mit förswar, sedan saken talar? Ho ser icke, det min Herre sent omsider tustår, at jag welat //göra ordafallet i versen lättare? Däri ligger hufwud-orsaken til hela råttelsen: huru kan någon jäga:

At wår Phönix mer war rar?

Ordet, nästintil det sista, måste ju kallas och finnas långt; om hörflen ej felar. Därtillmed är det illa sällskapat med rimordet, som gerna  
få

fåster en Låfars upmärksamhet; at felet skäl  
des sticker mer i ögonen på dyktigt, än anna: skäl  
le. De som ej fatta grunden til dessa skäl, urjåge  
te mig, om jag affvisar dem med den Latiniska  
fröddan: quas auris habean, aut quid in  
his hominis simile sit, nescio.

(Slutet härnäst.)

## Swad nytt i Staden?

### Rundgårdelser.

2) Gråse-Hemmanet Giffaregården, för  
medlat til et halst ifrån et helt, har ågorne til  
sammantagde med Rudet, jämte lika jordmåns  
utlåde och höslag, som det samma; såsom o. t. be-  
hälta mans och ladugårds-hus för tvåanne dat  
boende åboar, hwilke nu bruka Rudet.

Til desse Hemman är en gemensam, til we-  
debrand och gårdslä tillräckelig, skog af alla träd-  
slag, och en stor myckenhet ekar, jämte del uti  
en byskog, belägen under foten af Halleberg.  
Åboarne hafwa ock del uti en när intil belägen  
stor och til torfförd, anslagen mässe: desutom är  
tillräckelig tillgång uppå löfbrott i gården, och  
på fiske i sjöarne Wern och Dettern.

Utom godt mulbete äro wid Hemmanen särs-  
skilte kohagar. På ågorne är tillräckeligt ut-  
rymme til flera torp; hwilka kunna med lätt-  
het

het anläggas, sedan wirket redan är framskaf-  
sat. Har ock darsammastädes i förra tider wa-  
ret tegelbruk, hwartil finnes den tienstigaste  
sand och lera. Ågendomen ligger en och en half  
mil från Wennerborg, ej mindre land än sjö-  
wägen; kan ock säljas med eller utan meubler  
och Inventarium. Om priset corresponderas  
med Münsterkriftwaren, Anders Floberg, uppå  
Lidköping och Flo Prestegård.

En landt-ågendom, nära wid Götha ålf,  
af 30 tunnors utsåde i muljord, och skön hård-  
wals-ång, ungetärligen til 400 sackar hö, är  
med flera förmåner til salu, hwarom Herr Lo-  
rens Jenson uttrar sig fullständeligen. På sam-  
ma ställe finnas Ängelske slipstenar.

Hos Herrar Robert, John och Benjamin  
Hall, finnes nyligen inkommet smör i fjerdin-  
gar, samt et litet parti flåst i hela och halfwa  
tunnor.

Hos Herr And. P. Otterdahl finnes pyrmon-  
ter-felker och spa-watten, som nedkommet i  
år från brunnarne.

Trenne ödetomter, belagne på hörnet wid  
Kors- och Drottninge-gatan, med därpå befin-  
telig mur och grästen, samt isplantning och en  
myckenhet bräder, äro til salu. Tomterna hålla  
tillsammans 108 fot å ena, samt 85 dito å andra  
sidan. Gräfningen til källare, m. m. är des-  
utan synlig. Hos ågaren, Hr. Niclas Ewen-  
son fås underrättelse om priset; samt oödelitne-  
ligen god rådg, korn och malt i natura, jämte  
citroner, och capris i flaskor. En

En bod, samt en stuga, köf, kammare, och bryggghus, item wind och vedrum, jämte kålar, belägne på Kongsgatan midt emot Högskolan Melberg, äro lediga at mot hyra tilträdas.

På Gråsnås sker auction den 28 dennes kl. 10 f. m. på silfwer, ten, koppar, lin=kläder, och allehanda lössbron, hwarom mera näste Eördag.

En skepsbåt åstundas til et fartyg af 90 laster: Herr Bellenden yrtrar sig närmare.

Lottjedlar til tredje dragningen af Stockholms Låns lotteri, finnas ännu til köps, hos Herr Landt=Kantemästaren Scharp: priset är 4 Dal. S:mt, och sker dragningen den 30 dennes.

Et litet silfwer= foder til allehanda småjaker, samt en swamp= och skildpaddes= dosa, tillika med en half aln sidentyg, äro nyligen bortstufuade rätt ägaren, som jag känner, hedrar underrättelsen om den orätte.

En resande åstundar sällskap til Stockholms och wil deltaga i skjuts och wagn. Underrättelsen ökes mundteligen.

De som hafwa några böcker til låns af framledne Magister Berger, tackas skyndsamligen återlefwerera dem.

En postwagn, med stål=axlar och godt järnbeslag, är til salu hos Skräddaren Lundgren på Magasins=gatan.

En ekestol är nyligen utburen på gatan til en sladder=piga, som wandrat af med lånet, hwilket eftertyjes.

\* \* \*  
\* \* \*

## Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 19 Maji, 1764.

Slutelig Fortsättning af Svar på Brevet N:o 18.

Jag stadnade wid en Latinsk höflighet, eller huru? rörande sin hörsel. Stor sak om et Poetiskt öra mer eller mindre; men min Herre tror, at Harmonien är en ringa ting, och fordrar mindre gränslagenhet, än tankarne. Hwad hörer jag? Och hwad sen, om så wore? När mening är likwäl ofskadd uti min ändring, och ordafallet därjämte huspel. Bägge måste ju wärdas. Ingen förpligtar min Herre, at skrifa versar; men så snart en af of befattar sig därmed, måtte prosodiske lagar wärdas efter yttersta strånghet. Ty det heter, lagar som lagar; och här gäller ingen ursägt: ingen nåd för Poeter. Jämför onare Racine uti sina Reflexions sur la Poësie s. 160, samt Horatius uti des Arte Poët. v. 372.

Jag skyndar til andra strophen. Min Herre kan ej heller där lemna sin käre Phönix, ehuru jag